

[Victor Larsen.]

gældende i uformindsket Omfang. Dette kan jeg fuldt ud tiltræde, og heri ligger i og for sig tilstrækkelig Begrundelse for Lovforslagets Fremkomst. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

P. D. Jensen: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. I Bemærkningerne til Lovforslaget er anført, at Regeringen maa være af den Opfattelse, at de Hensyn, som har ligget bag ved denne Lov, stadig gør sig gældende i uformindsket Omfang. Ja, jeg tror jo nok, man kan sige, at der nu i højere Grad end tidligere er Brug for en saadan Lov. Vi gaar jo ind i en Tid, hvor alt synes at stige i Pris. Dertil kommer, at Vinteren staar for Døren, og Vinteren plejer at give mindre Beskæftigelsesmuligheder og dermed ogsaa mindre Fortjeneste og forringet Købeevne. Loven er derfor nødvendig. Maa jeg lige med Hensyn til Bestemmelsen om, at de Beløb, der ikke er anvendt tidligere, kan anvendes efter dette Lovforslag, sige, at jeg haaber, Loven vil blive administreret paa samme Maade som tidligere, nemlig saaledes, at de Beløb, som Kommunerne ikke har anvendt tidligere, kan anvendes i den Periode, vi nu gaar ind i. Jeg er af den Overbevisning, at selv om enkelte Kommuner ikke har brugt det fulde Beløb, vil der i den Tid, der kommer, blive stærk Brug for Pengene, idet, som jeg allerede har sagt, Arbejdsmulighederne er mindre og Priserne stiger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Svend Nielsen: Jeg kan paa Bondpartiets Vegne give Tilslutning til Lovforslaget og anbefaler det til Gennemførelse.

Alfred Jensen: Vi har ved tidligere Lejlighed stemt for Loven om Smørrabatmærker og vil ogsaa gøre det denne Gang, men jeg vil dog gerne her ved Lovforslagets Behandling fremsætte et Par Bemærkninger om vor Stilling til Lovens Administration.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der er et Beløb paa 300 000 Kr. til Raadighed, som ikke er blevet udbetalt, og som nu tænkes anvendt i den Periode, vi kommer ind i. Det forekommer ikke alle Steder i Landet overraskende, at der er blevet Penge tilovers af det Beløb, der var stillet til Raadighed til Uddeling af Smørrabatmærker. Adskillige Kommuner

har ikke udnyttet det Beløb, som stod til deres Raadighed, og det er jo ikke saadan, at de arbejdsløse i de paagældende Kommuner, at de trængende, de, som kunde komme i Betragtning, har følt, at de fik det, der tilkom dem. Naar jeg siger: har følt, at de fik det, der tilkom dem, tænker jeg paa den Ration, som var fastsat i Forslagets oprindelige Form, nemlig to Rabatmærker til Indkøb af et halvt kg Smør pr. Maaned. Det har vist sig, at der er Kommuner, som ikke har tilstaaet dem, der fik Del i Smørrabatmærkerne, to Mærker pr. Maaned, men har benyttet Lejligheden til at dele et lidt mindre Antal Mærker ud til disse Personer. Det er vel derved, at de 300 000 Kr. er blevet opsparet, og at man er i Stand til at forhøje det Beløb, der stilles til Raadighed i den kommende Tid.

Vi er ikke Tilhængere af det Princip, hvorefter Mærkerne deles ud. Vi har stemt for Loven, fordi den nu engang kun kunde blive vedtaget her i den Form, men vi vil alligevel her benytte Anledningen til at kritisere denne Form, og jeg mener, at Kritikken er saa meget mere berettiget, som den enkelte, der føler sig forfordelt ved Uddelingen af Rabatmærkerne, ikke har nogen Mulighed for at indanke Afgørelsen for en højere Myndighed. Der staar nemlig i Lovens § 5, at Kommunalbestyrelsens Afgørelse er endelig og ikke kan indankes for andre.

Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, mener vi ikke, at de Beløb, der stilles til Raadighed, er tilstrækkelige. Det er allerede sagt, for øvrigt ogsaa i Forslagets Bemærkninger, at de Aarsager, der oprindeligt laa til Grund for Lovforslagets Fremsættelse, er til Stede i uformindsket Omfang. Det kan man nok sige er Tilfældet, naar man lægger Mærke til, hvorledes Smørpriserne er steget i den sidste Tid. Da Lovforslaget var til Behandling, var Noteringen 264 Kr. pr. 100 kg; nu er den 369 Kr. Saa forstaar man nok, at de Befolkningsgrupper, der dengang havde Behov at faa Smørrabatmærker à 50 Øre, har det samme Behov i Dag, hvis deres Levofod ikke skal ned sættes, og jeg har hidtil sporet den Opfattelse her i Tinget, at ingen var interesseret i, at Alders- og Invalidere nyderne samt de arbejdsløse fik forringede Levevilkår, men at man tværtimod var enig om, at her var et Omraade, hvor man ikke maatte forringe Leveniveauet.

Men det vil jo ske, hvis man gennemfører Lovforslaget i denne Skikkelse. Der sker ganske vist en Forhøjelse af det Be-